

ВАРЕНИТЕ ЯЙЦА СЛОВАШКА НАРОДНА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Упътил се един беден калфа да пътува по света. Дълго ходил, а работа не намерил никъде.

Отбил се веднъж в кръчмата и с последните си пари поръчал чаша бира, хляб със сирене и осем варени яйца. На хранил се калфата. Посегнал да плати на кръчмаря, бръкнал в джобовете, но не намерил нито една пара. Изтървал бил парите някъде по пътя. Какво да стори? Когато кръчмаринът слязъл в зимника за бира, калфата скочил през прозореца и побягнал навън. Силно се разсърдил съдържателят, че някакъв скитник го измамил, но нищо не можел да стори.

Минали двадесет години. Калфата станал чорбаджия. Отишъл веднъж в ония места, където е скитал на младини. Видял край пътя познатата кръчма, влязъл вътре и си поръчал чаша бира, хляб със сирене и осем варени яйца. Като се наял, той попитал кръчмарина:

— Колко пари дължа?

— Три крони, господине — отговорил съдържателят.

Гостът се усмихнал и броил на съдържателя тридесет крони.

— Имате грешка — казал съдържателят, — вие ми дължите само три крони.

— Приберете всичките пари. Аз плащам за себе си, а също и за един калфа, който тъкмо преди двацет години изяде и изпи същото, което ми поднесохте сега.

— Откъде знаете това? — учудил се съдържателят.

— Аз бях калфата.

Съдържателят помълчал малко и сетне казал:

— Не, господине, вие сте длъжни да смятате по-иначе. Помислете само какво щях да получа от ония осем яйца, ако ги бях сложил под кокошката. От яйцата щяха да се излюпят пиленца. От тези пиленца щяха да се навъдят още кокошки. Пресметнете колко кокошки щях да имам в своя двор. Заплатете ми всичките кокошки, които съм загубил досега. Или си уредете сметката, или ще ви дам под съд.

Чорбаджията се засмял, защото си помислил, че съдържателят се шегува. Но той не се шегувал. Той се развикал и поканил чорбаджията да отидат в съда, ако не иска да си плати сметката.

А в кръчмата седял един селянин, който всичко слушал. Той се приближил до някогашния калфа и му прошепнал:

— Отивай в съда, аз ще ти помогна. Само помоли съдията да те почака, докато пристигне твоят защитник.

Чорбаджията така направил.

Чакали в съда защитника, а той не се явявал. Искали вече да почнат делото, когато изведнъж защитникът пристигнал.

— Простете ми, задето закъснях — рекъл той. — А защо закъсняхте? — разсърдил се съдията.

— Аз не можех да дойда по-рано — отговорил селянинът. — Моят брат има малка нива. Той искаше днес да я засее с грах. Аз донесох от дюкяна цял чувал с грах. Трябваше да почакам, докато грахът се свари и изстине, че тогава да го посеем.

— Какво говорите! — засмял се съдията. — Той няма да поникне никога. Как е възможно да поникне веднъж свареният грах?

— Господин съдия — отговорил селянинът, — а как е възможно от варените яйца да се излюпят пиленца, както ни уверява съдържателят, че това би станало в неговата кръчма?

Съдържателят се объркал и изчезнал от съдилището, преди да чуе решението на съда.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.